

Sestry a bratři, neskrývám, že stejný dopis půjde do sborů v Trutnově, ve Dvoře Králové nad Labem a v Jičíně, tedy do sborů, ve kterých v současné době působím.

Vánoce jsou dobou, ve které vzrůstá náboženská poptávka. Nevidím v tom nic pozitivního. Spíše naopak čelíme poptávce po něčem, co jednoduše a bez dalšího poskytovat nechceme. Ale už se mi stalo, a kolegům se podobné věci dějí také, že po vánočním kázání přišla stížnost: „Přišla jsem /přišel jsem do kostela pro vánoční atmosféru a dostalo se mi neklidu, informace o strádajících dětech mne na Vánoce nezajímají. Chci si užít klidu.“ I do našeho evangelictví vstupuje barokní idyla nemluvnátka na slámě, které ovšem není promrzlé, ale naopak je to otlý buclouš, růžolíčí dítě kypící zdravím, kterému je na rozdíl od zemědělců v kožiších, co mu nesou dostatek všeho, teplo a dobře. I já jsem Čech vyrostlý uprostřed náboženského baroka a za umělecký dojem dávám betlémům deset bodů. Ale také dodávám, že to, co společnost mohla vnímat na betlémech jako svou realitu před dvěma sty lety, je dnes již jen žánrový obrázek, doplněk k lukulským zážitkům Vánoc. Takže ano, přátelé, zvěstování Vánoc v kostele bude a musí být o něčem jiném než o cukrkandlovém náboženském sebeujištění. Z toho nelze slevit.

Druhá věc neméně závažná. Zvěstujeme-li si Krista, Syna Božího zrozeného do lidského světa, světa, ve kterém vládne císař a Krista, který je ohrožen strachem mocného Heroda, pak čteme a říkáme, chcete-li vyznáváme, že naše křesťanství je věc veřejná a angažovaná a také politická. Kristus z téhle pozice nijak neutekl do nějakého luthauzu srdce, ale angažovaným zůstal. A křesťanství změnilo svět i politicky. Tenhle úkol a nárok si musí a má uchovat i dnes. Naše křesťanství a vánoční zvěst a neméně Zákony Hospodinovy v nových situacích, to všechno se týká také věcí tak každodenních, jako jsou pocity a názory, i ty politické, nás samých i lidí okolo nás. Mluvit o něčem z těchhle věcí, že do kostela nepatří, je neslušné a nezdořilé vůči Kristu, který do světa lidského, tedy také onoho politického, sestoupil. A chtít po farářích, aby kázali jakési spasení a milost bez reality, která nás obklopuje, znamená vykostění evangelia, vykostění Krista. A jsem upřímně vyděšený, když po mně někdo jakési apolitické křesťanství žádá.

Dodávám k téhle úvaze ještě volně citovaný výrok jistě kontroverzního teologa Jana Želivského: Kristus Pán se zrodil, trpěl a zemřel právě jako za našich časů.

Tomáš Molnár

Příkládám také domácí pobožnost pro Štědrý večer:

J3,16 Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna

Milí přátelé, sestry a bratři,

Co pro mne znamenají Vánoce?

Asi v mnohém totéž, co pro lidi okolo mne: mnoho příprav, těšení, nakupování, shon. U faráře navíc ještě namáhání si hlavy s tím, jak jinak a nově vyřídit to nejpodstatnější, že slavíme narození toho, kdo láme věky, od něhož křesťanský svět počítá svá léta.

Vánoce znamenají pro mne sejít s nejbližšími lidmi, se kterými vedle vedlejších věcí, jako je rozdávání dáreků a jedení kapra, budu sedět u stromku, číst z bible ten prastarý příběh z Lukáše a zpívat vánoční písně – ne koledy, prosím, ale vánoční písně, které mají obsah a smysl a vyučují mne. Na to se těším nejvíc, protože jiná taková příležitost už skoro není. Ztratily se nám takové příležitosti a nebývá na ně čas. A protože se mi jindy po takových chvílích ticha, soustředění, usebrání stýská, mám za to, že jsou Vánoce velkou nadějí, jakkoli na ně mnozí žehrají.

Druhá věc, kterou pro mne znamenají Vánoce. A omlouvám se, že budu popisovat věci nemilé. To, co žijeme běžně, je svět. Svět se svými nepořádky, spěchem, zážitky a prožitky, plynoucím časem. A svět se svými strachy a přístrachy – co bude dál s námi, s tím, jak stárneme a ztrácíme síly, s tím, jak se vše sune směrem, zdá se nám, nežádoucím.

Jsme všichni v porovnání s předešlými časy bohatí, a o to snáz se necháváme vyděsit zvěstmi o zchudnutí. A v touze po větším blahobytu jsme schopni kroků leckdy poněkud neuvěřitelných. Jako farář se čím dál častěji setkávám s bolestmi, které souvisí se vztahy. Vlastně již ani nic jiného neřeším a sám z toho nejsem nijak vyňat. Rozpadají se vztahy, rodiny, v těch rozpadajících se i v těch nových lítají malé děti, ze kterých nakonec vyrůstají deprivanti možná větší, než jsme my sami.

Svět, který mluví o svobodě a lásce, ale svobodu a lásku nepochopil, protože obojí je o obrovské odpovědnosti a namísto toho žije své sobectví, sebestřednost, své „právo“, které nijak nesouvisí s právy druhých. Svět, ve kterém panují neosobní ekonomické zákonitosti, svět čínského myšlení, kde silnější požírají slabší a nestydí se za to. Svět, ve kterém naše vlastní děti propadají neuvěřitelným a hloupým závislostem a šílenstvím, které nás životně ohrožují.

To je náš svět a o něm mluví ten text. Tenkrát by ještě přidali, že svět, který vraždí proroky Boží. A v tom je právě onen paradox, nečekanost. Svět, ze kterého bychom raději někdy utekli, a do něj vchází Syn Boží. Z lásky, z pouhé opravdové lásky a nabízí východisko. Proto, že nás má rád, nese nám novou, jinou naději.

Víte, o tom je křesťanství. Ne o církevních institucích, které měly a mají být jen služebné, ne o ornátech a finančním zajištění sborů, ale právě o tomto láskyplném, bezmocném sklonění Božím, ve kterém je nový počátek, naděje, cesta světa z jeho průšvihů. A o tom jsou také Vánoce, a proto mají mít význam i v létě. Zkusme se téhle Boží lásky v jeho Synu chopit.

Požehnané svátky vánoční Amen

Modlitba: Se všemi křesťany, se ti chceme, Pane Bože, poklonit. Ty se nám dáváš jako bezmocný, jako malé dítě vstupuješ do našeho světa. Duchem svatým, prosíme, se dotkni našeho srdce, abychom se nad tímhle divem tvého sestoupení do lidského světa uměli radovat a žasnout. Probud' v nás radost a víru pastýřů z betlémské krajiny, kteří uvěřili, že nesmí mít strach, našli cestu k tobě a poklonili se ti u jeslí.

Otvírej naše oči, abychom v temném světě uviděli světlo tvé lásky a sami se jí rozsvítili. Prosíme, aby tvá láska byla tím, co přemáhá svět. Prosíme za naše děti, aby tě poznávaly a následovaly tě, prosíme za pokoj na světě. Prosíme za potěšení pro všechny, kteří těžce zápasí s nedokonalostí světa a s lidským hříchem.

Kéž, se bohoslužby Vánoc stanou prostorem zvěsti pravého Slova a nadějí pro všechny lidi, kéž je Kristus uprostřed nás! Amen

Píseň 479 - Syn Boží se nám narodil

Bohoslužby a další shromáždění o adventu a o vánocích 2023 budou v těchto časech a místech

TRUTNOV

3. 12. 10:00 bohoslužby s večeří Páně

10. 12. 10:00 bohoslužby

10. 12. 16:00 – Pěvecký sbor Colaudemus v ŘK kostele v Úpici

13. 12. 19:00 – Přednáška Jaroslava Plíška o situaci v Moldávii (J. Plíšek, bývalý tajemník synodní rady, někdejší velvyslanec v Bukurešti a v Budapešti)

17. 12. 10:00 rodinné bohoslužby okolo stolu s dětmi

22. 12. 14:00 – besídka Speciální školy Diakonie v Kostele

24. 12. 11:00 – štedrodenní nešpory v kostele v Janských Lázních s pěveckým sborem

25. 12. 10:00 bohoslužby s večeří Páně v kostele

31. 12. 8:30 společné bohoslužby ve Dvoře Králové nad Labem

1. 1. 2024 10:00 společné bohoslužby v Trutnově s večeří Páně

DVŮR KRÁLOVÉ NAD LABEM

2. 12. 17:00 – církevní Silvestr na faře

3. 12. 8:30 – bohoslužby s večeří Páně

10. 12. 8:30 – bohoslužby
10. 12. 16:00 Adventní koncert barokní hudby
17. 12. 8:30 bohoslužby
- 18.12. 16:00 besídka Speciální školy Diakonie v evangelickém kostele
24. 12. 8:30 vánoční zvěstování dětí a mládeže
25. 12. 8:30 bohoslužby s večerí Páně
31. 12. 8:30 – společné bohoslužby ve Dvoře Králové nad Labem
1. 1. 2024 – 10:00 společné bohoslužby s večerí Páně v Trutnově

JIČÍN

2. 12. 17:00 – rozsvícení adventní hvězdy s dětským pěveckým sborem ZUŠ
3. 12. 9:30 bohoslužby
10. 12. 9:30 bohoslužby s večerí Páně
17. 12. 9:30 – bohoslužby s večerí Páně
24. 12. 9:30 – vánoční čtení a zpívání
25. 12. 9:30 bohoslužby
31. 12. 9:30 bohoslužby